

Πρώτα εξαρτάται από το ξύλο. Αναλόγως τι μέγεθος ξύλο έχεις, κάνεις, κατασκευάζεις μια λύρα. Υπάρχει πάντα, υπάρχει δεν ξέρω στα άλλα τα όργανα, δεν ασχολήθηκα με τα άλλα τα όργανα, αλλά υπάρχει, στη λύρα υπάρχει το στάνταρ. Δηλαδή, πού θα καθίσει ο «γάιδαρος», πώς θα καθίσει το «παληκάρι», να τα δείχνω κιόλας για να δούμε. «Γάιδαρο» λέμε αυτό εδώ το ξυλάκι, το οποίο κρατάει τις τρεις χορδές. Κι επειδή φορτώνεται το λέμε «γάιδαρο». Από κάτω είναι το «παληκάρι». «Παληκάρι» το λέμε γιατί κρατάει τις χορδές. Οι χορδές, τραβιούνται προς τα επάνω και κρατάει το «παληκάρι». Γι' αυτό και τ' ονομάζουμε «παληκάρι». Επάνω εδώ είναι τα αυτιά, τα αυτιά στα ελληνικά τα λέω, τα ωτία είναι στα ποντιακά, τα ωτία τα οποία τραβάνε τις χορδές κι αυτά κοντράρουνε πάνω στο «παληκάρι» και τεζάρουνε. Αυτή εδώ είναι η γλώσσα, η οποία ακουμπάνε πάνω οι χορδές, να 'χουν κάποιο αέρα να μπορεί να πατιούνται για να μην... να βγαίνει ο ήχος καθαρός. Αυτά είναι τα ροθόνια, ροθόνι, η μύτη δηλαδή, στα ποντιακά ροθόνι το λέμε, και οι τρύπες επάνω στο καπάκι και στα πλαϊνά. Και μέσα, κάτω από το γάιδαρο, στην αριστερή μεριά του έχει ένα ξυλάκι το οποίο μπαίνει να ακουμπήσει στον πάτο της λύρας και κάτω από το καπάκι για να μπορεί να βγει ο ήχος.

-«Δηλαδή ο ήχος μεταφέρεται από 'κει»

-Ναι, μεταφέρεται πάνω στο καπάκι, το καπάκι δονίζεται, κάνει παλμική κίνηση και βγάζει τον ήχο. Εάν δεν έχει το ξυλάκι μέσα, να κοντράρει στο «γάιδαρο» από κάτω και στο ξύλο, δεν παίζει η λύρα. Παίζει αθόρυβα, ίσα που ακούγεται. Με το που μπαίνει εκεί, δίνει παλμική κίνηση επάνω στο ξύλο και χτυπάει και βγάζει τον ήχο από τις τρύπες. Η λύρα είναι όπως είναι ένα ηχείο. Πώς έχει ένα ηχείο που έχει το κουτί του και βάζεις το μεγάφωνο; Αν βάλεις ένα μεγάφωνο σκέτο να παίζει σκέτα έτσι, δεν πρόκειται να βγάλει ήχο. Με το που μπαίνει μέσα στο κουτί και κλείνεται από παντού τότε αρχίζει και βγαίνει ήχος του ηχείου. Κάτι παρόμοιο είναι και η λύρα, το καπάκι της λύρας. Πάλλεται το καπάκι και χτυπάει μέσα και βγαίνει ο ήχος έξω. Στο πίσω μέρος, έχουμε τα ανοίγματα, το άνοιγμα από το κεφάλι της λύρας, να μπορούμε να βάζουμε, να περνάμε τις χορδές και να τις πιάνουμε πίσω στα ξύλα στα ωτία από πίσω, ο λαιμός ο οποίος, τον λυμαίνουμε για να 'ρθει στην ευθεία για

Οι διαφοροποιήσεις στις λύρες

να μπορεί να βολέψει στο χέρι μας να το πιάσουμε και κάτω απ' το «παληκάρι» είναι ένα ξυλάκι το οποίο δένουμε το «παληκάρι» να μπορεί να κοντράρει τις χορδές από πάνω. Αυτά για την κατασκευή της λύρας.